

ikke den rette Maade, hvorpaa man bør erstatte Lieutenanten det, som man erkjender, at han har for Løbet i Løn. Vort Forslag er jo ikke noget nyt, det stemmer omtrent med det, som fra Først af blev forelagt af Regjeringen. Det forekommer mig ogsaa, at det særdeles godt passer ind mellem de øvrige Gager; da den yngste Capitains Lønning nu er 1200 Rd. om Aaret, synes jeg, at det Spring fra Premierlieutenant til Capitain, naar den Førstnævnte har 800 Rd. i Gage, ikke er upassende; men derimod vilde det være et temmelig stort Spring fra 750 Rd. til 1,200 Rd. En anden Sag var det, naar den yngste Gage for Capitainerne var 1,000 Rd., saa vilde Forskjellen ikke være saa stor. Det forekommer os saaledes, at der efter vort Forslag vil blive et mere passende Forhold mellem Lønningerne, og da Regjeringen tidligere har foreslaaet, at det skulde være omtrent saaledes, og der ved den sidste Afstemning i Folkethinget var ligemange Stemmer for og imod et lignende Forslag, antager jeg ikke, at den høitagtede Minister vil sætte sig imod vort Forslag, dersom det høitærede Thing vil gaae ind derpaa; og efter den Stemning, der har viist sig at være derfor i det andet Thing, tør man sikkert ogsaa gaae ud fra, at det vil blive vedtaget der. — Naar den ærede Afdelingsmand for 1ste Kred (Vehmann) fraraaede at stemme for private Forslag til Forhøielse af Bevillinger — hvilket i Principet kan være meget rigtigt —, saa vil jeg bringe i Erindring, at dette i Virkeligheden ikke er noget privat Forslag, men et Regjeringsforslag. Jeg beklager, at Regjeringen har frafaldet det; thi jeg troer, at, naar den høitagtede Minister havde holdt paa det, vilde det ikke være blevet forkastet. Jeg skal altsaa tilsætte mig paa det Bedste at anbefale Forslaget til det høie Thing og kun endnu engang erindre om, at det i Realiteten ikke er et privat, men et Regjeringsforslag.

Krigsministeren: Jeg beklager, at jeg ikke kan tiltræde det af det ærede Medlem anbefalede Forslag. Jeg skal med Hensyn til disse Lønningsafsaer oplyse, at de ere blevne noget nedsatte i Sammenligning med Regjeringsens oprindelige Forslag, paa samme Tid

som en Nedsættelse fandt Sted i Underofficerernes Lønning, idetmindste i Oversergenternes og de derefter følgende Classers Lønning. De factiske Forhold bleve ogsaa der gjorte gjældende; navnlig blev det fremhævet, at der vilde finde en meget betydelig Forfremmelse Sted blandt Officererne, og at der saaledes vilde komme meget unge Officerer op paa de høiere Gager, og Hensyn til Besparelse blev med megen Kraft gjort gjældende, Hensyn, som jeg ogsaa i dette Tilfælde troede ikke at burde see bort fra. Jeg har derfor tiltraadt den Nedsættelse, som nu findes i Loven, og, da jeg betragter Forslaget her som en Heelhed, idet jeg navnlig, som jeg bemærkede, har fastholdt Middeltallet saaledes, som det var, saa vilde Middeltallet forstyrres, hvis dette Forslag nu blev vedtaget. Det er ikke muligt i dette Dieblit nøie at beregne, hvorledes Forfremmelsesforholdene ville komme til at stille sig i Lieutenantsclassen. Det er ligefrem, at en Gjennemførelse af Aldersgrænsbestemmelserne vil give Anledning til nogle Fluctuationer i Forfremmelsen, indtil denne i sin Heelhed er kommen ind i en regelmæssig Gang. Smidertid troer jeg allerede nu at kunne forudsæe, at der blandt de ældre Lieutenanter vil findes et vist Antal, som ikke kommer op i Capitainsclassen, og dertil er Grunden den, at der har fundet en meget stor Forfremmelse Sted paa eengang, saa at Mænd af samme Alder ere paa eengang i stort Antal komne ind i de faste Officererpladser. Der vil vistnok opstaa et Misforhold, idet en del Mænd af samme Alder og samme Tjenestealder ville komme til at staa paa meget forskjellig Gage; men et saadant Misforhold vil ikke afhjælpes ved den foreslaede almindelige Gageforhøielse. Det forekommer mig, at det afhjælpes bedre ved, at man midlertidigt afhjælper Trangen, hvor den findes. Jeg troer ikke, at der for nogen Officer eller nogen anden Embedsmand vil være noget Dmhygende i, at Rigsdagen efter at være bleven ophlyst om Forholdene, bevilger dem et extraordinairt Tillæg, indtil Forholdene kunne komme i en naturlig Orden og regelmæssig Gang. Jeg beklager, at ærede Medlemmer ogsaa her sætte mig i den Nødvendighed, ikke at kunne tiltræde et Forslag, som gaaer gaaer ud paa at for-